

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30 fil. rândul cu litere garmond.

Nr. 9894. Plen.

Circular

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din arhidieceza Transilvaniei.

Prin trecerea la cele vecinice a Maiestății Sale, Gloriosului Împărat și Rege Francisc Iosif I., tronul împărătesc și regesc a trecut la urmașul său legal, care s'a urcat pe tron ca Împărat și Rege al Monarhiei austro-ungare sub numele Carol.

Suirea pe tron a Maiestății Sale Împăratului și Regelui nostru Carol al IV-lea, venim prin aceasta a o vesti clerului și poporului nostru credincios cu îndemnarea arhierască de a fi credincioși și supuși *Maiestății Sale noului Împărat și Rege Carol*, căruia să-i dorim dela atotputernicul Dumnezeu zile senine și îndelungate pentru prosperarea și fericirea patriei și a popoarelor din Monarhie și pentru înflorirea dinastiei și întărirea Tronului. În special îndrumăm preoțimea, ca în rugăciunile dela diferite oficii bisericesti la locul prescrip să se pomeniască *Preainălțatul Împăratul și regele nostru apostolic Carol al IV-lea*.

Circularul acesta se trimite fiecărui oficiu protopresbiteral și parohial spre știre și conformare.

Nagyvárad (Oradea-mare), din ședința plenară a consistorului arhidiecezan, ținută la 10/23 Noemvrie 1916.

Vasilie m. p.,
arhiepiscop.Dr. Oct. Costea m. p.,
secretar.

Nr. 9840. Plen.

Circular

cătră toate oficiile parohiale și protopresbiterale din arhidieceza Transilvaniei.

Domnul ministru de culte și instrucție publică cu înaltul rescript dela 18 Noemvrie n. a. e. Nr. 15209 ne încunoștințează, că s'a deschis o subscripție nouă la al V-lea împrumut de stat, cu 6% și respective 5 1/2%, care se poate face până la 6 Decemvrie 1916 la ori care institut din patrie după cursul stabilit de 97:50 respective 96:50.

Când vestim aceasta Onoratelor oficii protopresbiterale și parohiale, le îndatorăm, ca din numărul disponibil al casselor bisericesti și al fondurilor ce administrează să investeze o parte în aceste hârtii rentabile și sigure, fiind ele menite a veni în ajutorul armatei, care luptă vitejește pentru tron și patrie, și căreia suntem toți datori a-i veni în ajutor cu obolul nostru, ca eșind învingători să se curme odată și

răsboiul, cu toate neajunsurile și mizeriile cari s'au deslănțuit asupra popoarelor monarhiei.

Onoratele oficii parohiale vor publica acest circular epitropiilor parohiale și protopresbiterale, apoi întregii obște a credincioșilor parohiei, îndemnând pe cei cu dare de mână, ca să facă subscrieri în aceste hârtii de valoare, fie și în sume mai mici de câte 50 și 100 coroane, ca și prin aceasta să dovedim simțul de jertfă pe altarul patriei noastre iubite.

Despre rezultatul avut să ni se facă raport în 30 zile.

Nagyvárad (Oradea-mare), din ședința plenară a consistorului arhidiecezan, ținută la 10/23 Noemvrie 1916.

Vasilie Mangra m. p.,
arhiepiscop.Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.**Ziua Sf. Andreiu.**

De Dr. Gh. Comșa.

Ziua de 30 Noemvrie a fiecărui an ne duce cu gândul la viața marelui mitropolit *Andrei baron de Șaguna*, a bărbatului providențial, care nu la întâmplare își luase numele de Andreiu la intrarea sa în cinul monahal. Dar ziua aceasta tocmai din acest motiv ne poartă și călăuzește cugetarea la viața apostolului Andreiu, fratele lui Petru.

Se vor întreba, și dacă nu prea mulți, dar se vor întreba totuși unii, pentrece? Cum? Ce legătură aflăm între viața apostolului Andreiu și a providențialului bărbat *Șaguna*? Acestora le trebuie un răspuns, iar ca acesta să fie satisfăcător, el trebuie să cuprindă momente convingătoare.

Sfântul Ioan Gură de Aur zice, că admirația cuiva pentru un martir atunci e sinceră și deplină, când îl urmează în martiraj. Atunci avem și noi justificarea deplină a interesării de ziua Sfântului Andreiu, dacă aducându-o în legătură cu momente din viața nemuritorului *Șaguna*, ne vom da silința să fim urmași vrednici ai aceluia, prin care acele momente s'au desăvârșit.

Șaguna și-a adus și numele în legătură cu apostolul Andreiu; dar mai înainte de toate i-a urmat faptele. Precum apostolul Andreiu a murit pe cruce pentrecă n'a voit să asculde de guvernatorul Egeas al Achaiei, care voia să-l silească să aducă și el jertfă zeilor păgâni, — așa și *Șaguna* s'a străduit să-i urmeze, și deși n'a murit pe cruce, ca apostolul Andreiu, dar a trecut pragul mormântului cu convingerea fermă, că în viața sa întreagă a avut tăria acelui apostol.

Aceasta este cauza, că aducem în legătură viața lui *Șaguna* cu a apostolului Andreiu. Și e bine așa. E necesar să facem astfel de asemănări. Ba, chiar mai mult, ar trebui să le facem. Ca paralela să fie completă, e nevoie să cunoaștem bine viața apostolului Andreiu. Însă la noi nu s'a pus pond pe lucrări de felul acesta. La noi nu s'a făcut o operă de popularizare din viețile sfinților.

Având o atare operă, fiecare credincios al bisericii noastre va avea ocazia să învețe la prilejurile potrivite din trecutul bisericii universale; va avea ocaziune să cunoască bunăoară la ziua sfântului Andreiu, că perseveranța în taria convingerilor e o însușire cardinală a adevăratului creștin. Perseveranța aceasta ar trebui să caracterizeze convingerile noastre pe toate terenele. Căci la dincontra ne întâlnim cu apariția, — pe cât de tristă, pe atât de adevărată, — că nu avem oameni cu caracter firm, ci oameni, cari să pleacă deșertelor forme convenționale și îmbracă în haina ipocriziei lipsa lor de caracter.

După răsboiul vom avea foarte mult de lucrat pe terenul activității pastorale. Se vor ivi cazuri, a căror rezolvire cere un cerc de cunoștințe cu mult mai amplu, de cum ni-l putem închipui. De aceea, nu e permis să trecem în mod convențional pe lângă momentele apte de a ne deștepta din somn la o adevărată viață. E atât de ușor a merge la sfânta biserică la ziua sfântului Andreiu, dar e cu mult mai greu a avea mângâierea, că în ziua următoare suntem mai bogăți sufletește. Trebuie deci să ne ocupăm serios de punerea în tipar a vieții sfinților, pe seama poporului nostru, și atunci vom cunoaște cu toții cauzele, cari au îndemnat pe bărbăți, ca *Șaguna*, să-și aleagă nume alese. Iar atunci vom ști cinsti și pe bărbății mai apropiați ai noștri cu cinstea, care li se cuvine, iar noi deasemenea vom fi cinstiți de aceia, cari vor zice, că le-am fost înaintași.

Parecă în toiul atâtor ocupații zilnice uităm cu totul de bărbății mari din trecutul bisericii, iar când dorul ne-ar îndemna să primim în viața lor, spre a ne înșenina sufletește, atunci ne trezim, că suntem săraci în mijloacele, cari ne-ar ușura privirea în viața acelor bărbăți.

Un popor cu adevărat religios trebuie să aibă o ediție potrivită a vieții sfinților, nu numai pe seama preoțimii, ci și pentru popor. Atunci prăznuirea amintirii sfinților bisericii dreptmăritoare devine mai conștie.

Francisc Iosif I.**Inmormântarea.**

Joi, în 30 Noemvrie n. la orele 4 după amiază, sicriul cu rămășițele pământești ale Maiestății Sale, Împăratului și Regelui Francisc Iosif I., a fost așezat în cavoul Capucinilor din Viena, unde acum decedatul Monarh își doarme somnul de veci, lângă glorioșii săi înaintași și lângă dispăruții membri ai familiei sale preainalte.

Conform programului, Luni, în 27 Noemvrie n. seara la orele 10, sicriul a fost mutat din castelul din Schönbrunn în biserică curții, apartinătoare palatului imperial din Viena, unde publicul a putut să vadă Marți și Mercuri sicriul, și mulțimea de coroane, depuse pe sicriu, și de unde s'a făcut apoi înmormântarea. Marți a sosit la Viena și Maiestatea Sa, Împăratul Wilhelm al Germaniei, a rostit o scurtă rugăciune la sicriul decedatului său amic, iar sara a plecat acasă, neputând participa la înmormântare, la care act l'a reprezentat fiul său, moștenitorul de tron al Germaniei.

Joi la orele 2 sicriul a fost dus apoi din biserică curții în biserică mare a sfântului Stefan, unde a fost sfințit din partea cardinalului Piffel din Viena, în prezența Maiestăților Lor, Regelui Carol și Reginei Zita, a Regilor din Bavaria, Saxonia și Bulgaria, a reprezentanților celorlalți domnitori, a membrilor ambelor guverne, din Austria și din Ungaria, a tuturor membrilor casei domnitoare, a corpurilor legiuitoare din Ungaria și din Austria și a unui public imens de mare. Au fost de față prelații tuturor bisericilor; dintre ai bisericii noastre Escelența Sa, Mitropolitul *Vasilie Mangra* și Preasfințitul episcop al Caransebeșului, *Dr. E. Miron Cristea*.

După terminarea serviciului divin, celebrat în biserică mare a sfântului Stefan, sicriul a fost dus la biserică Capucinilor, și așezat în criptă. În urma sicriului pășia M. Sa, Regele Carol cu Regina Zita și între ei micul clironom, Arhiducele Francisc Iosif Otto, apoi membrii casei domnitoare și ceilalți domnitori și reprezentanți ai statelor aliate și ai țării de sub coroana habsburgică.

În biserică Capucinilor n'a intrat decât Maiestatea Sa, Regele Carol, Regina Zita și clironomul Francisc Iosif Otto. Sub decursul actului de înmormântare, la care au participat sute de mii de oameni, au sunat clopotele la toate bisericile din Viena și în acelaș timp au sunat clopotele și la toate bisericile din monarhia austro-ungară.

A fost o înmormântare frumoasă, impunătoare, așa cum a meritat-o înțeleptul, bunul și neuitatul Împărat și Rege Francisc Iosif I., căruia bunul

